310

Undervisningsministeriet København, den 7. December 1918.

Idet Ministeriet med Hensyn til Nødvendigheden af en Forhøjelse af de til de private eksamensberettigede Mellem- og Realskoler udenfor Stor-København kan henvise til, hvad der er udtalt i Ministeriets Skrivelse af Dags Dato angaaende Forhøjelse af den under Finanslovkonto § 19 A. III. B. 2 b. opførte Bevilling, skal man med Hensyn til den under Finanslovkonto § 19 A. III. B. 2 g. opførte Bevilling til Løntillæg til Lærerne ved de her omhandlede Skoler udtale følgende:

Skolernes Ønsker, saaledes som de ved forskellige Lejligheder er forebragte Ministeriet, gaar ud paa, at der af Staten maa blive bevilget Bestyrerne og Lærerne samme Alderstillæg som Overlærere og Lærere ved den offentlige Folkeskole i Købstæderne efter den højere Skala, herunder beregnet Dyrtidstillæg. Ministeriet maa dog finde det rigtigst, at der i Lighed med den hidtil gældende Ordning søges bevilget et fast Tilskud, der vil være at fordele i Overensstemmelse med de hidtil fulgte Regler, og Ministeriet kan navnlig ikke gaa med til at gennemføre den af Skolerne ønskede Ligestilling med Hensyn til Alderstillæg m. m. med de kommunale Lærere.

En Overførelse af Principperne for disse Alderstillæg vilde efter Ministeriets Mening være urimelig og uretfærdig overfor de kvindelige Lærerkræfter, som bærer en saa stor Del af Arbejdet i den private Realskole (af de 103 Lærere, som i Skoleaaret 1917—18 havde over 12 Aars Anciennetet, var de 90 Kvinder, og af dem atter de 50 dimitterende i et eller flere Fag ved Skolernes Afgangseksamen); de bør derfor ligesom hidtil ligestilles med de mandlige Lærere med Hensyn til Alderstillæg. Indførelse af den kommunale Skala vilde ikke blot stille de kvindelige Lærerkræfter relativt, men ogsaa absolut ugunstigere end hidtil, idet de i mange Tilfælde vilde faa væsentlig mindre Løntillæg, end de hidtil har haft.

I Henhold til det anførte maa Ministeriet finde det meget ønskeligt, at de Principper, der hidtil er fulgte ved Løntilskudsfordelingen, ogsaa fremtidig følges, saaledes at der altsaa, under ellers lige Forhold, ydes mandlige og kvindelige Lærere samme Løntillæg.

Af det for indeværende Finansaar under § 19 A. III. B. 2. g. bevilgede Beløb til Løntillæg til de her omhandlede Lærere har man kunnet yde Lærere med 4 Aars Anciennetet eller derover Tilskud, der begyndte med 200 Kr. og paa det højeste Alderstrin naaede op til 900 Kr. Da disse Løntillæg under de nuværende Forhold er ganske utilstrækkelige, maa en betydelig Forhøjelse af dem anses for en absolut Nødvendighed.

Bevillingen foreslaas derfor forhøjet fra 115 000 Kr. til 325 000 Kr., der fordeles som Alderstillæg til samtlige faste Lærere, der har mindst 4 Aars Tjenestealder, saaledes at denne regnes fra det fyldte 24de Aar, og at Tillægget nedsættes forholdsmæssigt, saafremt en Lærers ugentlige Timetal er under 30.

Indtil $^1/_6$ af Bevillingen foreslaas anvendt som Alderstillæg til Bestyrere, hvorhos det foreslaas, at indtil 25 000 Kr. af Bevillingen kan anvendes til Løntillæg til Lærere, som ikke opfylder Betingelserne for at faa Alderstillæg, og som har virket mindst 2 Aar ved de her omhandlede Skoler.

Alderstillæg tænkes kun tildelt de faste Lærere, ikke Timelærere, saaledes at som Regel Lærere med under 18 Timer ugentlig ikke skal kunne komme i Betragtning.

Hvad Alderstillægene til Bestyrerne angaar, da tænkes ogsaa disse givet som Alderstillæg efter 4 Aars Anciennetet, der her tænkes beregnet fra det fyldte 30te Aar, hvorhos bemærkes, at man har tænkt sig ved Fordelingen at udelukke saadanne Bestyrere, der har et forholdsvis godt Udbytte af deres Skole, og at man foreløbig har tænkt sig at begrænse Tillægene saaledes, at Bestyrerens Grundløn eller Indtægt af Skolen i Forbindelse med hans Løntillæg ikke maa overstige det dobbelte af den gennemsnitlige aarlige Lærergrundløn for 36 ugentlige Timer i Forbindelse med Gennemsnittet af Lærernes Løntillæg.